

"Le jugement de Salomon" par Nicolas Poussin (1594 – 1665). Musée du Louvre.

Le roi Salomon

Le jugement de Salomon

Le roi Salomon deviendra célèbre avec son jugement, comme mentionné dans le texte ci-dessous. Ce texte est la réponse à la demande du jeune fils de David de ne recevoir de Dieu que la sagesse et le discernement. Dieu lui accordera ces vertus, en lui promettant gloire et richesse. Au début de sa vie, Salomon, comme David, se montrera droit aux yeux de Dieu, mais l'abus de pouvoir finira par le corrompre.

מלכים א פרק ג

- (טז) אז תבאנה שתיים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו:
 (יז) ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית:
 (יח) ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית:
 (יט) וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו:
 (כ) ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי:
 (כא) ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי:
 (כב) ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך:
 (כג) ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: פ
 (כד) ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך:
 (כה) ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת:
 (כו) ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו:
 (כז) ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו:
 (כח) וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט:

I Rois chapitre 3

- 16- En ce temps-là, deux femmes de mauvaise vie vinrent se présenter devant le roi.
 17- Et l'une de ces femmes dit "Ecoute-moi, Seigneur! Moi et cette femme nous habitons la même maison; j'y ai donné naissance à un enfant, étant avec elle.
 18- Trois jours après ma délivrance, cette femme a également accouché. Or, nous vivons ensemble, nul étranger n'habite avec nous la maison, nous deux seules y demeurons.
 19- Pendant la nuit, l'enfant de cette femme est mort, parce qu'elle s'était couchée sur lui.
 20- Mais elle s'est levée au milieu de la nuit, a enlevé mon fils d'auprès de moi, tandis que ta servante était endormie, l'a couchée sur son sein, et son fils qui était mort, elle l'a déposé entre mes bras.
 21- Comme je me disposais, le matin, à allaiter mon enfant, voici, il était mort! Je l'examinai attentivement quand il fit grand jour, et ce n'était pas là le fils que j'avais enfanté.

22- Non pas! dit l'autre femme, mon fils est vivant, et c'est le tien qui est mort! Point du tout, reprit la première, c'est le tien qui est mort, celui qui vit est le mien!" C'est ainsi qu'elles discutaient devant le roi.

23 - Le roi dit alors: "L'une dit: Cet enfant qui vit est le mien, et c'est le tien qui est mort; l'autre dit: Non, c'est le tien qui est mort, celui qui vit est le mien."

24- Le roi ajouta: "Apportez-moi un glaive;" et l'on présenta un glaive au roi.

25- Et le roi dit: "Coupez en deux parts l'enfant vivant, et donnez-en une moitié à l'une de ces femmes, une moitié à l'autre."

26- La mère de l'enfant vivant, dont les entrailles étaient émues de pitié pour son fils, s'écria, parlant au roi: "De grâce, seigneur! Qu'on lui donne l'enfant vivant, qu'on ne le fasse pas mourir!" Mais l'autre disait: "Ni toi ni moi ne l'aurons: coupez!"

27- Le roi reprit alors la parole et dit: "Donnez-lui l'enfant vivant et gardez-vous de le faire mourir: celle-ci est sa mère."

28 - Tout Israël eut connaissance du jugement que le roi avait rendu, et ils furent saisis de respect pour le roi; car ils comprirent qu'une sagesse divine l'inspirait dans l'exercice de la justice.

"Le jugement de Salomon", Pacchiartotto Giacomo (1474-1540), Avignon, musée du Petit Palais

Traduction : Prophètes Rois 1 ch. 3, v. 16,